

Dosarul nr. 2ra-1670/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. O. Cojocaru, R. Pulbere, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Liliana Gonța,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Liliana Gonța
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vis Construct Grup”, în proces de
insolvabilitate, cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 27 februarie 2015, Liliana Gonța a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vis Construct Grup”, solicitând
constatarea rezoluțiunii contractului nr. 1-D din 24 iulie 2012, autentificat de notarul
Tatiana Bistrițaia sub nr. 2979, notat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău sub nr.
0100/12/95133 la 26 iulie 2012 și contractul nr. 2-D din 24 iulie 2012, autentificat
de notarul Tatiana Bistrițaia sub nr. 2978, notat la Oficiul cadastral teritorial
Chișinău sub nr. 0100/12/95135 la 26 iulie 2012, obligarea pârâtului de a-i restitui
suma de 26164 de euro, echivalentul a 405733 de lei, cu titlu de prestație executată,
încasarea penalității în mărime de 5000 de euro, a dobânzii de întârziere în sumă de
5521 euro, a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, la data de 24 iulie 2012 a
încheiat cu SRL „Vis Construct Grup” contractul nr. 1-D, autentificat de notarul
Tatiana Bistrițaia sub nr. 2979, notat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău sub nr.
0100/12/95133 la 26 iulie 2012 și contractul nr. 2-D, autentificat de notarul Tatiana
Bistrițaia sub nr. 2978, notat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău sub nr.
0100/12/95135 la 26 iulie 2012. Ambele contracte prevăd investirea capitalului
propriu în construcția apartamentelor de tip-mansardă pe acoperișul clădirii din mun.
Chișinău str. XXXXX, nr.21 și anume ap. 79a și 80a.

Conform pct. 2.1 din contracte, costul total al unui apartament a constituit
14681 de euro, din care a achitat 90%, adică suma de 13213 euro, în acest sens fiind
eliberată confirmarea nr. 43 din 20 februarie 2015 privind plata sumei de 205999 de
lei, echivalentul sumei de 13213 de euro. 10 % urmau a fi achitate la încheierea
actului de primire-predare. Costul total al celui de al doilea apartament era de 14681
de euro, din care a achitat suma de 12951 de euro, în acest sens fiind eliberată
confirmarea nr. 44 din 20 februarie 2015 privind plata sumei de 199734 de lei,

echivalentul sumei de 12951 de euro. În total, a achitat pârâtului suma de 26164 de euro, echivalentul a 405733 de lei.

În temeiul pct. 4.1.3. din contracte, pârâtul și-a asumat obligația de a finisa construcția imobilului și a da în exploatare, precum și de a transmite dreptul de proprietate cu înregistrarea la OCT, nu mai târziu de luna octombrie, anul 2012, însă pârâtul nu a executat aceste obligații.

Prin notificarea adresată pârâtului a anunțat despre rezoluțiunea contractelor, iar la expirarea termenul de 15 zile de la data recepționării notificării, în cel mult o lună să-i fie restituite mijloacele bănești, însă notificarea a rămas fără soluționare. Ulterior i-au fost expediate două răspunsuri prin care, în principiu, au fost recunoscute pretențiile înaintate, însă nu i-au fost comunicate clar condițiile privind restituirea mijloacelor bănești.

Reclamanta cu referire la prevederile art. 32 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorilor din 13 martie 2003, a solicitat încasarea penalității pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 541594,8 euro, anexând calculele pentru perioada 01 noiembrie 2012-27 mai 2013, adică pentru 180 de zile.

Prin prisma art. 619 alin.(1) Cod civil a pretins încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 01 noiembrie 2012-27 februarie 2015 în sumă de 5521 de euro, anexând calculele în acest sens.

De asemenea, reclamanta a susținut că, urmează a-i fi achitată cu titlu de prejudiciu moral suma de 50000 de lei, deoarece a avut suferințe morale și psihologice din cauza incertitudinilor din partea pârâtului.

Prin încheierea din 06 octombrie 2015 a Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 15 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost suspendat procesul civil în prezenta cauză, până la determinarea succesorului în drepturi a SRL „Vis Construct Grup”.

Prin încheierea din 18 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost reluat procesul, din motiv că au decăzut temeiurile care au dus la suspendarea procesului.

La 29 ianuarie 2018, Liliana Gonța a depus o cerere de chemare în judecată suplimentară, modificată, majorată și concretizată, solicitând constatarea rezoluțiunii contractului nr. 1-D din 24 iulie 2012, autentificat de notarul Tatiana Bistrițaia sub nr. 2979, notat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău sub nr. 0100/12/95133 la 26 iulie 2012 și contractul nr. 2-D din 24 iulie 2012, autentificat de notarul Tatiana Bistrițaia sub nr. 2978, notat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău sub nr. 0100/12/95135 la 26 iulie 2012, încasarea penalității în mărime de 541594,8 euro, conform art. 27 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorilor, a dobânzii de întârziere în sumă de 12134,75 de euro pentru perioada 01 noiembrie 2012-19 aprilie 2016, a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea suplimentară, modificată și concretizată depusă la 14 martie 2018 în cadrul ședinței de judecată, Liliana Gonța a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului conform contractului nr. 1-D din 24 iulie 2012, autentificat de notarul Tatiana Bistrițaia sub nr. 2979, notat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău sub nr. 0100/12/95133 la 26 iulie 2012 și contractul nr. 2-D din 24 iulie 2012, autentificat de notarul Tatiana Bistrițaia sub nr. 2978, notat la Oficiul cadastral teritorial Chișinău sub nr. 0100/12/95135 la 26 iulie 2012, încasarea

penalității în mărime de 541594,8 euro, conform art. 27 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorilor, a dobânzii de întârziere în sumă de 12134,75 de euro pentru perioada 01 noiembrie 2012-19 aprilie 2016, a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 17 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, a fost suspendat procesul civil până la soluționarea chestiunii privind validarea (nevalidarea) creanțelor de către instanța de insolvență, iar prin încheierea din 18 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost reluat procesul.

Ulterior, prin cererea suplimentară, modificată și concretizată, datată cu 02 iulie 2020 de către reclamanta Liliana Gonța și înaintată împotriva SRL „Vis Construct Grup”, în proces de insolvență, s-a solicitat încasarea penalității în mărime de 541594,8 euro, conform art. 27 alin.(2) din Legea privind protecția consumatorilor și a sumei de 50000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Liliana Gonța împotriva SRL „Vis Construct Grup”, în proces de insolvență, cu privire la încasarea penalității și repararea prejudiciului moral.

Prin decizia din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Liliana Gonța și s-a menținut hotărârea din 10 noiembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a constatat că, apelanta a atacat hotărârea instanței de fond prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată declarată împotriva lui SRL „Vis Construct Grup”, în proces de insolvență, cu privire la încasarea penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral, invocând în acest sens că instanța de fond a dat o apreciere greșită circumstanțelor cauzei referitor la neexecutarea obligațiilor contractuale asumate de SRL „Vis Construct Grup” de transmitere în proprietate a apartamentelor din motivul neachitării integrale a prețului acestora de către apelanta Gonța Liliana, or, potrivit pct. 2.1. al contractelor de investiție, rata de 10% urma a fi achitată în momentul încheierii actului de predare/primire a apartamentelor menționând faptul că acest act nu a fost semnat până în prezent, termenul de dare în exploatare a apartamentelor expirând în luna octombrie 2012, nefiind date în exploatare.

La acest aspect, instanța de apel a reiterat circumstanțele stabilite de către instanța de fond, anume că la 20.02.2015 cu nr. 0100/15/28284 de către Oficiul cadastral teritorial din mun. Chișinău a fost înregistrat procesul -verbal de recepție finală nr. 943 din 25.11.2013 a mansardei la blocul locativ nr. 21 din str. XXXXX (f.d.76-77, vol. I), care a fost expediat prin intermediul „Poșta Moldova” în adresa reclamantei/apelantei, plicul împreună cu actele anexate fiind nereclamate de către aceasta (f.d.78-79, vol. I).

La acest subiect s-a mai evidențiat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele cauzei referitor la faptul că reclamanta/apelanta într-adevăr are datorie față de SRL „Vis Construct Grup”, fapt confirmat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25.10.2017 prin care a fost respins recursul declarat de Gonța Liliana cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă integral cererea administratorului insolvenței SRL „Vis Construct Grup”, în proces de insolvență, Selevestru Irina și s-a validat poprirea în sumă de 5477 euro față de terțul poprit Gonța Liliana (f.d.194-196, vol. I).

Astfel, instanța de apel a considerat că, invocările apelantei referitor la faptul că potrivit pct. 2.1. al Contractelor de investiție, rata de 10% urma a fi achitată în momentul încheierii actului de predare/primire a apartamentelor nu au un suport probatoriu, ori procesul-verbal privind recepția finală nr.943 a fost semnat la 25.11.2013, fiind expediat în adresa acesteia, care urma să se intereseze de soarta cazului dat.

Instanța de apel a reiterat poziția instanței de fond și a considerat că, hotărârea atacată este una perfect legală și întemeiată, fiind stabilite corect circumstanțele cauzei, iar argumentele apelantei sunt neîntemeiate, ori actele cauzei redau altă situație decât cea invocată în cererea de apel.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a respins și capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei, ori potrivit prevederile art.1398 Cod Civil (redacția din 12.06.2003), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune, fapt ce nu s-a dovedit din materialele cauzei.

La 10 septembrie 2021, Liliana Gonța a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de fond, cât și instanța de apel greșit și arbitrar au apreciat probele existente la materialele cauzei, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțe care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, au admis încălcarea normelor de drept material.

Totodată, a menționat că, deși, au fost stabilite circumstanțe, instanța de fond a apreciat greșit faptul neexecutării obligațiilor contractuale asumate de intimata SRL „Vis Construct Grup” de transmitere în proprietate a apartamentelor din motivul neachitării integrale a prețului acestora. Or, conform pct.2.1. din contractele de investiție, rata de 10% urma a fi achitată în momentul încheierii actului de predare/primire a apartamentelor. Un astfel de act nu a fost semnat, deși, termenul de dare în exploatare a apartamentelor a fost luna octombrie, anul 2012, însă nu au fost date în exploatare. Ulterior, la 20 aprilie 2016 a fost intentat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Vis Construct Grup”. Respectiv, se află în situația în care i-a fost validată parțial creanța sa în calitate de creditor al SRL „Vis Construct Grup”, în proces de insolvabilitate, însă nu-și poate revendica dreptul de proprietate asupra apartamentelor, din motiv că lucrările nu au fost finisate în termenul stabilit. Odată cu intentarea procesului de insolvabilitate, apartamentele au devenit parte a masei debitoare a SRL „Vis Construct Grup”.

La fel, a susținut ca fiind justificat prejudiciul moral, în situația în care nu și-a revendicat dreptul de proprietate, fiind în litigiu 9 ani cu compania de construcție, având suferințe morale și psihologice din cauza acestor incertitudini.

Recurenta a opinat că, fiind evidente încălcările admise de partea intimată, iar instanța de fond și instanța de apel au interpretat greșit prevederea contractuală referitor la achitarea integrală a prețului, acesta urmând a fi achitat la semnarea actului de predare-primire. Astfel, a considerat că, instanța de fond a admis

încălcarea normelor de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată. La fel, probele prezente la materialele cauzei au fost apreciate arbitrar.

Recurenta a declarat că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului reglementează două drepturi procedurale care se concretizează în garanții cu privire la punerea în valoare în fața instanțelor judiciare a drepturilor ce sunt recunoscute persoanelor. Ideea generală consfințită de art.6 și art. 13 din Convenție, adică la dreptul la un proces echitabil și la dreptul la un recurs efectiv, presupune o protecție eficace a drepturilor omului și nu poate fi realizată prin simpla consacrare a unor drepturi substanțiale, dar este necesar ca aceste drepturi să fie însoțite de garanții fundamentale de ordin procedural, care să asigure mecanismele corespunzătoare de punere în valoare a lor. În context, recurenta a invocat și prevederile art.26 alin.(1), (4) Cod de procedură civilă, care asigură principiul egalității părților în drepturi, art. 20 din Constituția Republicii Moldova, care garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, art. 54 alin.(4) din Constituția Republicii Moldova, care prevede că restrângerea drepturilor trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimatului conform scrisorii de însoțire datate cu 30 septembrie 2021 (Vol.II, f.d.73). Corespondența fost restituită instanței cu mențiunea „plecat” (Vol.II, f.d.75-76).

Referința la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 mai 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 10 septembrie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei instanței de apel către participanții la proces la 20 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice inclusiv, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.63-64). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Liliana Gonța, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Liliana Gonța, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Liliana Gonța.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Liliana Gonța împotriva deciziei din 18 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat